

Előfizetési árak:

Évesi ár . . . 6 frt — kr.
Félévesi . . . 3 „ — „
Negyedévesi . . . 1 „ 50 „
Egy hónapra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádossy-féle ház)

hová az előfizetések és a lap
szállítására vonatkozó felszo-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
desben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (56-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (56-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Kicsinyes dolgok.

(H.) A nagyképüsködés, a fontoskodni szeretők társasága kicsinyes dolgoknak fogja mondani azokat, amiket ezúttal itt a cicerós betűk helyén fölhozunk, ahol többnyire politikai vagy fontosabb városi ügyeket szoktunk megbeszélés tárgyává tenni. Pedig nincs igazuk, mert ezek az aprólékoskosságok is épp úgy beleillenek ebbe a keretbe, mint akármilyen más, s én nem tudom fölfogni, miért kevésbé fontos az olyan apró kérdés, mely a város haladásának száz meg száz előfeltétele közt szintén helyet foglal, mint akármilyen politikai vagy adminisztrációs kérdés.

A város haladásáról, nagyvárossá fejlődéséről van szó, s ezt kisebb kaliberű dolgok elintézése nélkül el sem lehet képzelni. Minden nagyszabású műnek megvan a maga minuciózus részletei, melyek a nagy egészet tökéletessé teszik.

Mikor nekem azt mondják, hogy ez a város nagyot haladt, meg nem állhatom mosolygás nélkül. Magam is kiejtem sokszor ezt a közhasználatu frázist; de megvan olyankor ennek a speciális készítő oka, mert rendszeren valami látszólagos ténye lebeg előttem a haladásnak, mely önkéntelenül is egyoldalúvá teszi az ítéletet. De a haladás igazi értelmétől messze állunk ilyenkor s hamis kép az, melyről azt mondjuk, hogy az a haladást mutatja.

Mikor tizenöt évig kinlódik egy város képviselőtestülete, míg a világ legegyszerűbb vízvezetékét összegereblyéli: haladás

ez? Nem is tekintve azt a körülményt, hogy e tizenöt évnek előtte olyan városok, melyek valójában s igazság szerint számíthatják magukat a haladók közé, már 30 esztendeje élvezték a korral való haladás ezen előfeltételének, a közszükség e művének gyümölcsét.

Mikor húsz év alatt a rendőrség létszámának szaporodása alig mutat 20 fejnyi különbséget, holott a város térben és népesség dolgában hatalmas arányokban nagyobbodott: haladás ez?

Mikor a városnak magának mint köztulajdonosnak mindeddig soha sem volt színháza, hanem évtizedekig idegen vállalat kegyelmén élt s ezt az idő megdöntvén, megint majd egy évtized mulik el, míg végre önmaga újat épít: az az új színház a haladást fogja talán dokumentálni?

Mikor a városnak talán még a millenniumra sem lesz rendes, tisztességes kövezete; mikor az utcák rendezése (?) végett mindössze két-három ház kisajátítását és lebontását határozzák el s ezzel is várnak, míg azok maguktól dőlnek le; mindezek és még egy egész litánia efféle primitív követelmény — ha majd akármikor teljesebbé mennek: ugyan kérem, haladásnak merik ezt majd nevezni?

Pedig ez még nem is minden, csak az öregje. Hát még az a sok aprónak látszó dolog, ami pedig mind mégis valami.

Csak két körülményre akarom ezúttal figyelmeztetni a tanácsot és a rendőrkapi-

tányságot; ki-ki vegye figyelembe azt, amelyek az ő ressortjához tartozik.

Például mit tartunk egy olyan város előrehaladottságáról, melynek még arra sincs szabályrendelete, — vagy ha ez van, nincs a végrehajtására figyelmes közege — hogy a lakások perolását ne az utca felől eső ablakokon át végezzék a lakosok s ne a napnak akármelyik tetszés szerint megválasztott órájában, hanem bizonyos meghatározott időn belül. Oly primitív intézkedés ez, hogy szinte resteljük rá figyelmeztetni az illető hatósági közeget s mégis ez ideig még ennek is hijával vagyunk. Ilyen kicsiségek jellemzik a várost a rend dolgában; s amely város az efféle elemi dolgokon sincs túl, az szégyelje magát a szabad királyi cím miatt, de semmi esetre se számíton a „haladó“ elismerő jelzőre.

Van még egy kicsinyes példánk arra, hogy jellemezzük e város haladó szellemét.

Nézzon valaki körül a város legbelső, tehát a mi helyi viszonyaink szerint egyszerűs mind a legforgalmasabb részén, ahol az élet pezseg, ahonnan kiindul minden s ahova tódul minden a szélekről. A mai korral élő embernek lehetetlen, hogy föl ne tűnjék a fali hirdetések hiánya. Fali hirdetés nincs sehol, ellenben minden házon ott fityeg a háztulajdonos tilalma, a melynél fogva oda hirdetést ragasztani nem szabad. Ebben a városban a hatóság még nem jött annak a tudatára, hogy micsoda tényező az a hirdetés az ipar, a kereskedelem, a társadalmi, kulturális intézmények terén, mindennemű vállalatok létesítésénél

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Rózsámhoz.

— Lenau után németből. —

Oh légy vidám szép, ifju rózsá,
Képed szívembe vésem,
Habár a lángot majd kioltja
Pár röpke év egészen.

Nem árad itt ily édes illat,
E tűz földön nem éghet,
Most büszke rózsá tője ringat,
De más világ szült téged.

Egy szép liget, a hol gyakorta,
Az árnyas fűre dölve,
Az istenek szelid csoportja
Lenéz a messze földre.

A vágy e boldogabb vidékre
Azért fog úgy el engem,
Midőn szép arcod tiszta képe
Itt tükrözik szememben.

Oh jer velem e szép hazába,
E nyájas, tiszta körbe,
Hol bűvös illatodnak árja
Enyém vón' mindörökké.

Itt vizsga szem kíséri lépted,
Siet mindenki, látod,

Addig bevülni, égni érted,
Mig megvan ifjuságod.

Én is csak futhatok utánad,
Nehéz sebbel szívemben,
S a fájdalom, a kín, a bánat
Nem tarthat vissza engem.

És mégis édes, szép virágom,
A bú gyönyör teérted,
Emlékedet szívembe zárom,
Mely híven őrzi képed;

Honnét kitörli nemsokára
A jó halál szeliden,
Ha majd az álmok szép honába
Pihegni hívja szívem.

Naszódi I.

Tíz év után.

Sokszor olvastam, hogy az érettségi vizsgálatot tett s egyetemet vagy más tanintézeteket végzett ifjak arra kötelezik magukat, hogy tíz év után találkoznak és ezt, ha csak életbe vágó körülmény nem akadályozza, meg is szokták szentül tartani.

A tíz év előtt egymástól elvált ifjak mint meglelt, javabeli férfiak találkoznak; és szinte kómikus nézni, mint ölelik egymást a pap, katoná, mérnök, orvos, tanár, ügyvéd, bíró, író sat. egykori diáktársak.

A találkozás napjait órákká rövidíti az ismét együttlét öröme. Alig marad ideje a kollégáknak, hogy elmondják, mily küzdelmeken mentek keresztül addig a határig, a hová eljutottak, és ki tudja, egyik vagy másik hol végzi majd lent-e vagy fűt? Azután egy kis lakoma, utána bucsu-kézszerítés és vajjon találkoznak-e még az életben; hisz máris hiányzott közülök egy-két jóbarát, kik már bevégezték a földi pályát és ott pihennek örökre, a hol nem kell küzdeni.

Nos, nekem is ilyen találkozásom van most — Pécssett, tíz év után; következképpen mi is kidiskuráljuk magunkat egymással a viszontlátás édes örömei közt.

Nem csoda, ha szívem már duplán kezdett dobogni Szentlőrincztől Pécsig; és elárulom, hogy biz az fokozódott, amint Pécshez jobban közeledett vonatunk.

Ezen pedig senki se nevéssen; mert a gyermek közeledett szeretett szüleikhez; és a most már nagy-leány közeledett gyermekévi lakóhelyéhez.

A vonat végre megáll. Pécssett vagyok. Mint a műszak szolgálatában álló lény, ki ezzel fokszem, kelek és álmodom, nem csoda, ha a bérkocsinak oda kiáltom:

és azok föntartásában. E — nem is éppen olcsó — fali hirdetéstől várja hasznát kereskedő, iparos, kocsmáros, szintársulat, cirkusz, hírlap; e fali hirdetések által érintkezik százféle testület a közönséggel, amely érintkezéstől azoknak a testületeknek erkölcsi és anyagi hasznuk függ. Szóval: ez fontos epizód-tényező a város életében és befolyással van annak haladására. De ezt a hatóság nem tudja vagy nem érzi. S e tudatlansága vagy érzéketlensége oda vitte a dolgot, hogy most már a saját hivatalos hirdeteit se tudja hova fölragasztani: a háztulajdonosi tilalom elparancsolja a hatóságot is az ő hirdeteivel.

Ugyan kérem, hát megérdemli valamely város a törvényhatósági joggal való fölruházást, amely ilyen mindennapi élet-szükséglet kérdésében sem intézkedik s hagyja visszafelé fejlődni a dolgot egészen a falusi dobszóig?

Az olyan tanács, mely nagyot tenni, alkotni nem tud, mely egy évtizedig vergődik, míg egy-egy valamire való művet — idegen segítséggel — létrehoz, legalább a kicsi dolgokban mutasson tehetséget és akaratot; de mutasson föl már valamit, mert eddig még nem volt egyetlen ötlete sem, nem hogy eszméje; ami történik, annak az eszméje mind kívülről megy a városházára, még — a borfogyasztási adó kezelésének kitűnő eszméje is.

Hanem arra el lehetünk készülve, hogy majd amikor a polgármester a jól megérdemelt nyugalomba vonul, a búcsuztató tömjénfüstfelhőben ott fog lebegni az a frázis, hogy a város haladása neki köszönhető, hogy ő létesítette többek közt például a színházat, a vízvezetéket, a kanalizációt, az új katonakórházat, a sátoztartókat. Ezekon kívül minden, ami maradandó, ami jól van megcsinálva, az mind az ő műve, ami összedült, azt más csinálta.

Mohács város közgyűlése.

Elvi jelentőségű kérdés fölött tanácskozott Mohács város képviselő testülete f. é. július 25-én. A városi pénztárnoki állás megürülésén, a községi elöljáróság — tekintettel arra, hogy a községi szabályrendelet erre az állásra az 1883. évi I. t.-cikkben előírt minősítést kíván meg — pályázatot hirdetett. A pályázók között

egy helybeli és nyolcz vidéki jelölt jelentkezett, kiknek mindegyike megfelelő kvalifikációt igazolt. A főszolgabíróság a választás foganatosítását július 28-ára, a kijelölésnek a képviselő testület által történendő megejtését pedig e hó 25-ére tűzte ki.

Az ülésen Jeszenszky Gyula t. főszolgabíró elnökölt. A közgyűlés tárgyának rövid ismertetése s annak bejelentése után, hogy a betöltendő állásra kilencz folyamodó jelentkezett, Kantz Adolf dr. városi képviselő szólalt föl, s utalva az 1886. évi XXII. t. cz. 58., 73. és 75. §§-ra konstataulta, hogy a képviselő testület törvénybe ütköző dolgot mivel, ha a kijelölésbe bocsájtja választásra; mert az idézett törvényszakaszok szerint szenvedő választási képességgel csak a község kötelékébe tartozó választók bírnak; minthogy pedig a jelentkezők egyike sem községi választó, sőt közülök nyolcz teljesen idegen: a kijelölésnek napirendről levételét és a kitzűzött választás abban hagyását kérte. Kantz álláspontját Visy Lajos és Jagics József képviselők helyeselték, Német Lipót ellenben a törvény szelleméből az ellenkezőt törekedett kimagyarázni, s kimutatva e mellett azt is, hogy folyamodók közül Kacsokovics János mint helybeli birtokos és adózó cselekvő választási képességgel is bír, úgy a kijelölésnek, mint a választásnak megtartását indítványozta. Hosszas és élénk vita után a többség leszavazta Kantzot, s vele a világos törvényt is leszavazta és a pénztárnoki állásra Fölkert, Kacsokovicsot és Hollósi jelölvéni ki, a választás megtartását elrendelte.

Az érdekes ülés lefolyását következőkben adjuk:

Kantz Adolf dr. városi képviselő: Mielőtt a t. képviselőtestület a kijelölés megejtésére bocsájtkoznék, engedessék meg utalnom a községi törvény 58. §-ára, mely a pénztárnokot városi előjárónak tekinti, a 73. §. pedig azt mondja, hogy előjáróvá csak a választathat, a ki községi választó és a 75. §-ban elősorolt kivételek alá nem esik. Tekintetbe véve tehát, hogy a főszolgabíró úr által előterjesztett folyamodók egyike sem bír az idézett törvénynek megfelelő szenvedő választási képességgel, indítványozom, hogy a képviselő testület nyilván a törvénybe ütköző, szabálytalan eljárásba ne bocsájtkozzék.

Német Lipót városi képviselő: A törvény merev szavai Kantznak látszanak ugyan igazat adni; de nem a törvény tulajdonképeni intenciója, melyet a városi képviselő testület ugyanezen állásnak a múltban betöltése és a vármegye törvényhatósága által jóváhagyott községi szabályrendelet megalkotása alkalmával követett. A községi szabályrendelet ugyanis a pénztárnoki állás betöltését az 1883. évi I. t.-cikkben előírt készütséghez köti, s ha most — úgymond — Kantznak álláspontját fogadnók el, akkor aligha

kapnánk és választhatnánk pénztárnokot; mert helybeli oly választó, a ki egyszerűs mind a törvény megkivánta készütséggel is bír, csak nagy ritkán és nehezen akad. Szem előtt tartva a város érdekét és a jogérvényes községi szabályrendeletet, mely a törvény szellemével ellentétben nincs, ajánlja úgy a kijelölésnek, mint a választásnak megtartását.

Jagics József városi képviselő: A községi törvény idézett szakaszainak intencióját a minden kétséget kizáró szavai adják vissza. Nem helyesli, hogy azoknak más — akár oportunitás, akár városi érdek követelte — értelmeny tulajdonittassék, mint a minőt azokból mindenki laikus észszel is megérteni képes. A kijelölés megejtésével nem használnánk sem a városnak, sem a jelölteknek; mert a várost szabálytalan választás izgalmainak, a jelölteket pedig egyéni érdekük veszélyének tennők ki. A városi szabályrendelet és ez alapon foganatosítandó választás is törvénybe ütköző levén, jogerőre soha nem emelkedhetik, s így jogorvoslattal bármikor megtámadható. Megtörténhetik, hogy a választást a városi választók bármelyike két hónap után támadja meg, s ha megsemmisítetik, a jelöltek közül a megválasztott, kik között állami és más tisztviselő is van — miután jelenlegi hivatalát odahagyni kénytelen, — állás nélkül maradhatna. — De meg tudomása szerint a választás cselekménye a vármegye alispánjához hivatalból is fölterjesztendő, s nem hiszi, hogy ez a választás jóváhagyást nyerhetne. Miután a dolgot mindenképen kényesnek tartja, pártolja Kantz indítványát.

Jeszenszky Gyula főszolgabíró: A választás nem igényel ugyan fölöttes hatósági jóváhagyást; de mert Jagics főszólalása után maga is az eljárásban törvényes aggályt lát, előre is jelzi, hogy azt — ha a választás megejtetik — hivatalból fogja a vármegye alispánjához fölterjeszteni.

Visy Lajos városi képviselő: Ugy látja, hogy a kérdés szavazással szándékolatik megoldatni. Visszatetsző, hogy a törvény meg- vagy meg nem tartása tétetik szavazás tárgyává. Ha az a cél, névszerinti szavazást óhajt, hogy kitűnjék a következményekért ki a felelős. Ő a felelősséget magáról elhárítja, bár rendes körülmények között a jelöltek egyikét vagy másikat szívesen látna megválasztva.

Hozzászólt még a tárgyhöz Stajevics János reprodukálva az eddigi gyakorlatot s pártolva Német indítványát.

Végre a két indítvány szavazásra bocsájtatván a többség leszavazta a törvényt, elfogadta Német indítványát s jul. 28-ki választásra a folyamodók közül hármat kijelölt.

Érdekkel várjuk az alispán határozatát.

Ez ügyben lapunk zártakor vesszük még a következő értesítést:

Jeszenszky Gyula t. főszolgabíró a

— A színházhoz!

Eszem, szemem, a vasuton és a vasut felé vagy a városban sétáló magamkorú leányok szemléleten járt, mindenkiben fölfedezni véltem egykori iskola társnőmet.

Vajjon oly csintalanok e most is, mint tiz év előtt? midőn a mi jó Verner kisasszonyunkat annyiszor megharagítottuk; sőt egyszer nagyon is kihoztuk a sodrából, pedig szívünk teljes szeretetével csüngtük rajta, midőn szerelmes levelünket fölfedezte, melyet az akkori hitoktatónkhoz irtunk — természetesen úgy, hogy ő mit sem tudott, — csak mi olvastuk egymásnak föl. Mert bizony mi valamennyien fülig szerelmesek voltunk a kedves hitoktatóba, már t. i. afféle gyermekies szimpathiával, a minek aztán jókat neveltünk, midőn bezártak bennünket ez ártatlan bűn miatt. Vajjon most is ilyen csintalanok, vagy már komolyabbá tette őket a hosszú ruha?

Hiába kandikáltam kocsim ernyője alól, nem ismertem föl a gyermek-arcot többé egyetlen sétáló kisasszonyban vagy fiatal asszonykában sem.

Ily merengések között kocsim egyszerre megáll:

— Itt vagyunk. — Szól a kocsis.

Kiugrom a kocsiból. Egy óriási fabódét

látok magam előtt. Észre tértem zavaromban s azonnal tudtam, hogy Somogyi szinköre előtt állunk.

— A régi színházhoz! — Szólék a kocsisnak.

— Az nincs, kérem alássan.

— Dehogynincs! Ott, a hol Eizer boltja van; hisz ott vettem én mindig a cukorkákat, s a mellett van a régi színház.

— Igaz biz az, már majd el is felejtettem; csakhogy az most királyi tábla.

— Nos hát ott álljon meg.

A kocsis elhajtott. Én pedig magamat erős szemrehányással illetem; hogy hisz voltaképen nekem nem is a színházzal van dolgom, hanem a királyi táblánál. Ott találok először is atyámat, ki türelmetlenül vár, és ki a színi pályán már kifáradva nyugalomba lépett, és e mellett a sors játéka éppen arra a helyre vezérelte, a hol tiz év előtt egy nagy operai társulat igazgatója és énekese, mint Hunyady, Bánkban sarattal diadalait; és most ugyanott, hol Amor, Venus, Terpsichore istennők gyűléseztek, most Themis tartja mérlegét, hová a törvény apostolai az igaz és nem igaz golyóit dobják be azért, hogy kiderítsék az igazság ítéletét — ott foglalkozik az egykori Bánkban, az irás

mesterségével és nem a dal-zene művészetével. A végzet szeszélye ez.

E gondolatok és merengések közt a kocsis ismét megáll és én — tiz év után — az átváltozott színház kapuja előtt állok.

Milyen változás! Nem ismerünk egymásra. Az ódonszerű épület megnőtt és megifjodott. Én is megnöttem ugyan, de 10 évvel megöregedtem.

Ajánlatos, szép külsejű, az egykori életveszélyes sötét kaput helyettesítő üvegajtós, világosságával és tisztaságával dicsekedő épületet látok magam előtt: melyről alig hittem, hogy ugyanaz, a melyben én első gyermekkorom színpadi kísérletemet kockáztattam meg. Igazán megkockáztattam, mert bele sülttem.

Igen udvarias kapus fogadott.

— Kérem, csak méltóztassék utánam jönni, itt az édes apa, majd oda vezetem. Már vártuk a kisasszonyt, mert a levelek mind vissza érkeztek Váradról, miket kedves atyja küldött.

És mindezt egy lélegzetre, az előzőekenység élénkségével oly készségesen mondta, mialatt a folyosókon végig vezetett, hogy ezt a komoly élet-halál fölött biráskodó épületet, melyben — úgy gondoltam — talán még mosolyogni sem szabad, barátságosabbá tette előttem. Mert én, ki életemben semmi ilyen törvényszéki középü-

mohácsi képviselőtestület július 25-iki határozata alapján csütörtökön tartotta meg a pénztárnok-választást. A jelöltek közül Fölker — nem hívván a kijelölés törvényszertésében — visszalépett, s így a választás Kácskovich és Holler között ejtett meg. A 3000—4000-re menő választó közönség eddig még nem tapasztalt tartózkodást tanúsított, úgy, hogy az előbbi 50, utóbbi pedig 90 szavazatot kapott, s így Holler nyilvánított megválasztottnak. A főszolgabíró azonban, a kijelölt ülésen támasztott aggályok miatt, Hollert nem vezette be állásába, s az esküt sem vette ki, hanem a választási jegyzőkönyvet az összes iratokkal a vármegye alispánjához fölterjeszteni rendelte. Az alispáni határozat leérkezéig tehát a pénztárnoki állás betöltetlen marad.

Ilyen és ehhez hasonló bajai napirenden akadnak a mohácsiaknak. Oka ennek és egyáltalában a fejtegetésre állított mohácsi városi adminisztrációnak a gyenge vezetésben keresendő, mely sem a törvénynek, sem a nagyközönség szükségleteinek megfelelni nem képes. Legfőbb ideje, hogy a mohácsiak szakítsanak valahára ezzel a „more patrio“ gazdálkodással. Alakítsanak rendezett tanácsot; mert csak megfelelő erkölcsi erővel fogják az évi 70 ezer forintra rugó budgetjüket a közönség anyagi és erkölcsi haladására fölhasználni.

Pósta-és távirtda tanfolyam.

A Budapesten főnálló posta-és távirtda tanfolyamon, melynek célja és feladata azon egyének előzetes kiképzése, kik a postai és távirtdai közigazgatási, számviteli, pénztári és kezelési szolgálatnál, valamint a m. kir. postatakarékpénztár igazgatóságánál alkalmazást kívánnak nyerni, a tanév f. évi szeptember hó 1-én veszi kezdetét és megszakítás nélkül 10 hónapon át tart.

E tanfolyamon a következő tantárgyak fognak kötelezőleg előadtni:

- 1., A posta és távirtdai, nemkülönb a távbeszélőkre s a villamos berendezésekre vonatkozó jog-és törvényisme. —
- 2., A postaügy fejlődésének története. —
- 3., A távirtdaügy, távbeszélők és villamos berendezések fejlődésének története. —
- 4., Postatakarékpénztári szolgálat. —
- 5., Posta-távirtdai és postatakarékpénztári statistika. —
- 6., Posta-és távirtda földrajz; —
- 7., Államszámvitel; —
- 8., Természet; —
- 9., Vegytan; —
- 10., Posta-kezelési szolgálat, szállítási és kézbesítési szolgálattal együtt; —
- 11., Távirtda kezelési szolgálat; —
- 12., Távirtda-gép és kapcsolást; —
- 13., Távirtdai építészet és anyagisme; —
- 14., Posta és távirtda-számviteli és pénztári szolgálat.

letben meg nem fordultam, azt hívém, hogy a ki e kapun belül teszi a lábát, úgy érzi magát, mint az, ki a sóhajok hidján ment keresztül bírái elé. És most, midőn atyám hivatal-szobájába beléptem, s az édes viszontlátás után alig hogy magamhoz tértem, ime munka közt is csupa életvidor, művelt, barátságos, kedélyes uriember-ek társaságát látom magam körül; ekkor oly jól éreztem magamat, hogy majdnem megelégedtem arról, hogy a komoly királyi ítélő tábla épületében, és nem az egykori Thália-csarnokában vagyok.

No de megfiatalodott nemcsak az egykori színházépület, hanem majdnem az egész Pécs. Több új és nagyvárosias stílusban épült háza, intézetei, mind arról tanuskodnak, hogy nagy haladásnak indult. Tíz év sok idő. Ezt csak az tudja föltűnően megkülönböztetni, ki azóta nem látta Pécs városát.

Bár gyermek voltam akkor, de már olyan gyermek, ki mindenre emlékezik és ki mindig kegyelettel és szeretettel gondolt Pécsre. Ennek a jele az is, hogy még most is és mindenkor ereklye gyanánt őrzöm Repich tanár úrnak hozám intézett becses sorait, melyekben a Selmezbányáról küldött közzeteimet megköszöni, melyek-

15., Posta és távirtda helyiségek, berendezések, anyagok és forgalmi eszközök ismeretése. —

16., horvát,

17., német és

18., francia nyelv.

Az összes helyi 36 $\frac{1}{2}$ tanórától délelőtti 6 $\frac{1}{2}$, délután (3-8 ig) 30 óra tartatik.

Nyilvános rendes halgatónak oly egyének vétetnek föl, kik a köztisztviselőkre nézve az 1883-ik I. t. cz. 1. §-ában meghatározott általános kellekeken felül hiteles okmányokkal igazolják:

1., Hogy a jogi egyetemet vagy akadémiát vagy műegyetemet vagy az ezekkel egyrangú korábbi és mostani katonai akadémiák, illetőleg tüzérségi, hadmérnöki és utász-hadapród-iskolák egyikét, vagy valamely bányászati vagy erdészeti akadémiát szabályszerűleg bevégezték vagy,

2., hogy legalább főgymnáziumot, vagy főreáltanodát vagy katonai tanintézetet szabályszerűleg bevégezték s ezen tanintézetekben az előírt érettségi vagy zárvizsgát sikerrel letették; avagy a cs. és kir. hadseregénél vagy a m. kir. honvédségénél mint tényleges állománybeli tisztek szolgáltak, és a tényleges vagy a tartalékos tiszti vizsgát sikerrel letették.

3., Hogy 18-ik életévüket betöltötték, vagy azt 1893. évi január hó végéig betölteni fogják;

4., magyar állampolgárok;

5., a magyar nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírják.

6., fedhetlen előéletűek, mi a tanulmányok befejezése óta eltelt időre nézve hatóságilag megerősített foglalkozási és erkölcsi bizonyítványokkal igazolandó és

7., Posta- és távirtda szolgálatra testileg is alkalmasak, mely körülmény közzhatósági orvosi bizonyítvánnyal igazolandó.

Elméleti képzettség tekintetében a főgymnáziumokkal és főreáltanodákkal egyenrangúaknak tekintendők a kereskedelmi tanintézetek közül a budapesti, fiumei, kolozsvári, székesfehérvári, debreczeni, aradi, pozsonyi és soproni kereskedelmi akadémiák, továbbá az alsókubini állami polgári iskolával kapcsolatos középkereskedelmi iskola, Zombor sz. kir. város középkereskedelmi iskolája, a nagyvárosi nyilvánossági joggal fölrüházott középkereskedelmi iskola, az újvidéki, budapesti II, VI. és IX. kerületi községi, a brassói, turóc-szentmártoni és fogarasi állami, a zalaegerszegi és pancsovai államilag segélyezett községi, a szegedi községi és a miskolci társulati középkereskedelmi iskolák végre a Wiesner-féle temesvári, a Rösler-féle budapesti és a Porges-féle iskola, továbbá az összes hadapród iskolák.

Az említett középtanodákkal továbbá egyenrangúaknak tekintendők:

a keszthelyi, kassai, debreczeni és kolozs-

monostori m. kir. gazdasági tanintézetek;

a budapesti I. ker. állami polgári iskolai

kel szolgálni akartam iskola-társutódaimnak egy kis anyaggal az ásványtan tanulmányozásához.

Oh Istenem! az a remek szép „nagytemplom.“ Én erről írni meg sem kísérlem. Évekig el tudnám nézni remekeit. Egy barátomhoz írt levelben 2 ívet írtam róla és még mindig a föltárnál voltam. Csekély ehez az én erőm.

Van vizvezeték, van minden; de mikor lesz színháza Pécsnek?! Erre nézve is kaptam kedvező választ atyámtól: „Ha majd 3 év múlva meglátogatsz, színházba megyünk — vagy pedig megyek téged nézni, hogy nem sülsz-e a szerepedbe, mint 10 év előtt.

A temetőbe is ellátogattam; s amint belépek a sirkertbe, mindjárt szemembe tűnt egy sírbolt, hova egyik iskolatársnőmet ragadta el a kérélhetlen halál — 19 éves korában! Nem írom ide a nevét, mert ezzel csak fájdalmat szereznek szerető szüleinek. Nyugodjál kedves barátném csendesen. Te már kiszenvetél. Mi még hátra vagyunk; és nem tudjuk, mi vár reánk ez életben? Meglehet, hogy egy-egy percben irigyelni fogjuk a te helyedet. Isten veled!

„Ne sirassátok, kiket a halál leszakaszt kora éltök hajnalán.“

Bogyó Ilonka.

tanító képezde (az ugyanezen intézettel kapcsolatos elemi iskolai tanítóképezdét ide nem értve.)

a budapesti iparművészeti iskola;

a — „ — állami középipariskola

a brassói állami közép faipariskola és a kassai állami gépészeti közép ipariskola.

Fölvételnek továbbá azon gyógyszerészek is, kik a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszternek 1887. évi 35222 sz. (1888. január 1-jén életbe lépett) rendelete értelmében 6 gymnáziumi osztály elvégzése és 3 évi gyakoronokoskodás után a kinevezett állami vizsgáló bizottságok előtt tették le a gyakornoki vizsgát, míg ellenben azon gyógyszerészek, kik a régi rendszer szerint 4 gymnáziumi osztályt végeztek, csak az esetben vehetők föl, ha az egyetemi gyógyszerészeti tanfolyamot is sikerrel végezték.

Végül oly egyének, kik középtanodai tanulmányaik teljes befejezése után önkéntesi minőségben tetteles hadkötelezettségüknek tesznek eleget, s így csak szeptember hó végével bocsáttatnak el a katonai kötelezőből, föltéve, hogy a tanfolyam igazgatóságához ez iránt kellő időben folyamodnak, és egyébként a rendes kellekekkel bírnak, a mennyiben a megszabott hallgatói legnagyobb létszám azt megengedi, szintén föl fognak vétetni, az esetben, ha kötelezik magukat, hogy a tanfolyamra legkésőbb f. é. október hó 5-ig bevonulnak.

A tanév befejeztével távozási bizonyítványban részesített s az alapvizsgát sikerrel letett hallgatók 6 hónapig tartó próbaszolgálatra fognak beosztatni s e próbaszolgálat után a képesítő vizsgálat második részét képező szakvizsgálatra bocsáthatók.

A teljes képesítő vizsgálat sikeres letételéről a vizsgáló bizottság által kiállított bizonyítványok azon joghatállyal bírnak, hogy a posta- és távirtdánál, nemkülönb a posta és távirtda-számvevőségénél s a postatakarékpénztári igazgatóságánál gyakornoki, illetve tisztviselői állásokra csakis oly egyének fognak kineveztetni, kik ily képesítő bizonyítvánnyal bírnak.

A tanfolyamot végzetek szolgálati rangja, föltéve hogy a gyakorlati téren kellő buzgalmat és sikert fognak fölmutatni, azon naptól kezdve fog számíttatni, melyen a tanfolyam látogatását megkezdték.

Megjegyeztetik, hogy az előző három évi tanfolyamon képesített hallgatók részben posta-és távirtdai tiszti minőségben 700 frt évi fizetéssel és rendszeresített szállás-pénzzel részben gyakornoki minőségben 500 illetve 400 frt segélydíjjal immár mindannyian alkalmazvák.

Beiktatási díj fejében mindenki 10 frtot tartozik fizetni. Tandíj 40 frt. Azon hallgatók, kik szegénységük alapján magukat a tandíj alól fölmentetni kívánják ez iránt a beiktatás alkalmával az igazgatóságnál folyamodványt tartoznak benyújtani.

Azon hallgatók, kik szegény sorsukon kívül jó előmenetelt mutatnak, tizenketten a tanfolyamon egész tíz havi tartalma alatt kereskedelmi miniszter úr Ö Nagyméltósága által 20 frtnyi havi pénzsegélyben részesíttetnek.

A tanfolyam saját házában czélszerűen és kényelmesen van elhelyezve, külön szakkönyvtár és muzeum fölött rendelkezik és az intézetben külön orvos működik.

Fölbívatnak mindazok, kik e tanfolyamba az 1892/3-iki tanévre belépni óhajtanak, hogy az előrebocsáttotak szerinti bizonyítványokkal fölszerelt folyamodványukat a f. é. aug. 10-től 25-éig terjedő időközben vagy a posta-és távirtda tanfolyam igazgatóságához (VIII. Luther-utca 3. sz.) küldjék be, vagy pedig a f. é. aug. 28-tól szept. hó 3-áig terjedő időközben fölvétel és beiktatás végett személyesen jelentkezzenek.

Budapest, 1892. évi július hó 22-én.

A posta- és távirtda tanfolyam igazgatósága.

HIREK.

— (A király a pécsi hadgyakorlaton.) A pécsi nagy hadgyakorlatok alkalmával a király Harkányban fog lakni Albrecht főherceg kastélyában. Ő fölsége kivánságára sem a pécsi, sem a harkányi királyi szállóba nem rendelnek külön csapatokat őrszolgálatra. A hadgyakorlatok alatt naponta egy segéd-tisztet rendelnek a király mellé, a katonai irodába pedig egy altisztet. A hadgyakorlatokon jelenlévő idegen tisztek számára a Dolni-Miholjácban állomásozó 7-ik számú, II. Vilmos német

császár nevét viselő, huszárezred szolgáltatta a lovakat. A hadügyminiszter már elrendelte, hogy az említett ezred egy főtisztje, két altisztje és nyolcz lovas küldöncz 16 lóval szeptember 15-ikén Dolni Miholjáczból csatlakozzék az udvarhoz. Ez a kis csapat ő fölsége külön meghagyására rendkívüli szolgálati díjat kap. Ő fölsége mellé a segédtsíztet szeptember 18-án a 4-ik tüzérdandárból vezénylik, szeptember 19-ikén a 41-ik honvéd hadosztályból és szeptember 20-án a 18-ik lovasdandárból. Az 52. gyalogezred pedig egy altisztet küld Harkányba, a ki már szeptember 14-én jelentkezik a királyi irodában. A pécsi diszörtség föllállítása fölött a Pécsét létesítendő téparancsnokság határoz. A hadgyakorlatra ő fölségén kívül Albrecht, Frigyes és József főherczegek is lemennek, kik Albrecht főherczeg kívánata szerint sátozóban fognak lakni. E célból a legszebb helyen fekvő tiszti pavillont átalakítják és ujonnan berendezik. Ő fölsége kíséretében lesz eszter Ferencz Ferdinánd. A honvédségből a következő ezredek vesznek részt a gyakorlaton: a szegedi 5, szabadkai 6, székesfehérvári 17, soproni 18, pécsi 19, nagy-kanizsai 20, zágrábi 25, károlyvárosi 26, belovári 27, vinkovci 28. honvéd gyalogezred; továbbá a kecskeméti 4. és a varasdi 10. honvédszázezred; összesen 635 tiszt, 20-301 honvéd, 3456 ló. A hadgyakorlat szeptember 21-én ér véget s a hirály innen Budapestre utazik, hogy a delegációt szeptember 6-ikán megnyissa.

— **(Nász Rainer főherczeg házában.)** A bécsi herczegérek palotájának házi kapujában e hó 26-án d. e. 10 órakor ment végbe Waideck Mária Raineria grófnő, néhai Henrik főherczeg árvájának és Campo Franco Henrik herczeg, Lucchesi — Palli grófnak esküvője, A fiatal párt Gruscha herczegérek adta össze.

— **(A hadosztály parancsnok szemléje.)** Pfeiffer altábornagy hadosztályparancsnok volt az utolsó a szemlést tartó főtiszttek közül, aki a nagy gyakorlatok előtt föltülvizsgálni jött az itt állomásozó közös hadseregbeli katonaságot. A divizons-kommandáns hétfőn az éles töltéssel való lövésyakarlatokat szemlélte meg a somogyi hegyek között, ahol 3 zászlóalj lött éles töltéssel. Az altábornagy igen meg volt elégedve a fegyelmezett tüzeléssel, valamint — ennek eredményével is. Kedden délelőtt Püspök-Bogád magaslatain volt hadgyakorlat, melyet Pfeiffer altábornagy szintén megtekintett. E nap délutánján az elemi lövőterre rendezt három századot s ott vizsgálta meg a legénység gyakorlottságát és ügyességét, s ezuttal is teljes megelégedésének adott kifejezést, s azért szerdára pihenést rendelt a legénységnek. Az 52. gyalogezred pénteken éjjeli gyakorlatot tartott.

— **(Gyümölcs-razzia.)** Szerdán reggel Kovács rendőrbiztos nagy riadalmat okozott a főpiacon a gyümölcs s egyéb holmit áru lók közt. Még mielőtt tulajdonképen kosszáfogtak volna a valódi eladáshoz, embereivel köztük termelt és sorra vizsgálta az eladásra szánt különböző gyümölcsöket, s egyéb evésre szolgáló portékát. Nem kellett nagyon sokat fáradoznia, már is talált egy nagy kosár éretlen fanyar almát s egy kosár éretlen körtét. A mint ezeket elkobozta, kitört a panasz az árusok közt. Izgett-mozgott valamennyi a helyén. Volt egy néhány olyan is, a ki áruját szerette volna eldugni, de a rendőrbiztos éles szemét nem lehetett kijátszani. Elő kellett kerülni az eldugott jószágoknak. Egy nagy kosár túlerett uborka és három nagy kosár bolond gomba volt közte. Nagyon természetes, hogy a biztos elkobozta. Innen a halpiacra ment megteendő a vizsgálatot, hol két és fél kiló romlott halat talált, a mit szintén elkobozott.

— **(Halálozás.)** Fingerhut Mária, Fingerhut János és neje szül. Ballon Matild leánya f. hó 27-ikén, éjjeli 1/2 12 órakor életének 18-ik évében meghalt.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. törvényszéknél üresedésbe jött, évi 800 frt fizetéssel és 150 frt lakbérrel javadalmazott II-od jegyzői állásra a. f. é. 3246/J. M. E. sz. a. kelt rendelet folytán pályázatot hirdettek. A pályázni kívánók elméleti képzettségük, nyelvismereteik s eddig viselt hivatalaikról szóló okmányokkal fölszerelt kérvényeiket két hét alatt, még pedig a közszolgálatban állók hivatalfőnökeik útján, a pécsi kir. törvényszék elnökéhez adhatják be.

— **(A vízvezetési szabályrendeletet)** némi módosításokkal a miniszter jóvá hagyta.

— **(Szünidő a szentszéknél.)** A káptalan elhatározta, hogy ezentúl minden évben egy havi szünidőt fog tartani. Az ideit már elkezdtek. Ez az első eset, hogy a szentszéki ülések egy hónapra keresztül szünetelni fognak.

— **(Elveszett takarékpénztári könyv.)** A pécsi takarékpénztár által 1866 évi november hó 19-én 7114 szám alatt kiadott 109 frt 51 kr. elhelyezett összegre vonatkozó, jelenleg 393 frt 05 kr. értékű s állítólag elveszett betétkönyvecské megsemmisítése iránt az eljárást a pécsi kir. törvényszék 7174/892. sz. a kelt végzésével folyamatba tette. Az okirat birtokosa a pécsi kir. törvényszéknél tartozik azt bemutatni, vagy ahhoz való igényét egy év leforgása alatt bejelenteni, ellenkező esetben a kérdéses okiratot semmisnek fogják nyilvánítani.

— **(Az aratás és vetések állása megyénkben.)** Racz-Mecskén újabb következő az eredmény: a buza egyáltalában nem felelt meg a várakozásnak, sok kárt tett benne az üszög, a rozsdás legutóbb a nagy hőség, mely miatt több helyt megszorult. A hol jobban fizetett, egy holdra (1200 négyszögöl) 20—25 (10 kevés) kereszt jutott. A rozs nagyobbára 20—25 kiló magot adott holdanként, ennek a minősége igen különböző, nagyobbára szorult, sárga szemű, kivált ott a hol megdőlt. A zab erik; átlag közepes eredményre uyujt kilátást.

— **(Tűz a budai külvárosban.)** Kedden este 9 órakor rémesen vágattak végig a király utcán a tűzoltók a tűzoltószerkocsival a budai külváros felé. A vésszen hangzó trombitálás az utcára csődítette a lakókat s csakhamar nagy tömegekben a tűzoltók után futottak, megtudandó hol van a tűz. A budai külvárosi főutcán lévő Erreth-házban lakó Romeisz György bádogos boltjában volt a tűz; az állványok égtek. A bolt becsukásakor gondatlanságból elfeledték eloltani azon nagy vaslábasban lévő tüzet, mit a czinezéshez szoktak használni, s vigyázatlanságból az egyik állvány közvetlen közelébe tették azzal a boltot becsukták s elmentek. A lábasban lévő tüztől a száraz állvány meggyuladt, s csakhamar rohamosan égni kezdett. Az égő égő állványtól tüzet fogott a többi állvány is. A füst a boltajtó fölötti nyíláson tódul ki, mit a szomszédok észrevették, tüzet kiáltottak s rögtön értesítették a tűzoltóságot, a mely azonnal megjelent a rendőrséggel együtt s a tüzet hamarosan eloltották. A kar 50 frtra tehető.

— **(A hadgyakorlatok és a gazdák kártalanítása.)** A nyár s az ősz meghozza a mezőgazdák remét, a hadgyakorlatokat. Az egész évi munka gyümölcse gyakran ott fekszik a porba gázolva; hiába kártalanítja a katonai kincstár a gazdát, azért az a kár mégis csak nemzetgazdasági kár marad. De nem kevésszer a gazda sem kap teljes kártalanítást, s különösen akkor nem, mikor előre alkut kötött a katonai parancsnoksággal. A parancsnokságok — nem mondjuk, hogy a mien — szeretnek előleges alkut kötni a gazdákkal a későbbi kárra, s megeskik, hogy a gazda hajlik is az ilyen zsákba zárt macska felé. Ajánljuk tehát, hogy semmi nemü előleges kártérítésbe bele ne menjenek; hanem tartsák meg a praxist, mely abból áll, hogy a gyakorlatok végével kimegy a vegyes bizottság, mely áll egy őrnagyból, adófelügyelőből, főszolgabíróból és a gazda által szabadon választható szakértőből, ezek aztán a tényleges kárt becstülik föl, Ezen kívül még az az előnye is megvan ennek az eljárásnak, hogy a katonasággal szemben fenn marad a föllebbzési joga esetleg egy új bizottság kiküldéséhez, sőt polgári per útján is mindig kártérítést követelhet a katonai kincstártól.

— **(Egy katona-kutya tragikomédiája.)** Szerdán a délelőtti órákban vígan fűtyörészve csörtette kardját a király-utca aszfaltján egy cs. és kir. kapitány; kutyája meg a gazda hátrahagyásával a vele született kutya-természetnél fogva jó elől kedélyesen szimatoltatott jobbra, balra. Egyszer csak a kutya körül fölbukkant a láthatáron a kutya réme az ő műszerével. A kutya kutyába sem vette; nem hiába katona kutyája ő. A gazdája se szokott retirálni, hát hogy hozna ő szegyet a

gazdája fejére? Tudja ő, mi a becstület. Ámde a peczér az ő hiúz szemeivel rögtön észrevette, hogy a kedélyesen szimatoltató kutya nélkülözi nyakán azt a bizonyos jegyet, mely nélkül tisztességes kutya a mai kutyavilágban el sem képzelhető. Fogta tehát műszerszámát s még a kutya kedélyesen kettőt sem szimatolt s nyaka már is oda került ama bizonyos csúf drótkarikára, honnan a vésszen vonítására a szélrózsa minden irányából összesereglett jeggyel büszkélkedő kétségbeesett kutya-barátai felé csak azt nyöghette fájdalmas arcczal: „lasciate ogni speranza“ (hagyjatok föl minden reménnyel.) E közben a vígan fűtyörésző kapitány a tett helyére érkezett s elhülve látja kedvencz kutyája életveszélyes helyzetét. Tüstént ráordított a peczérre, hogy azonnal bocsássa el az ő kutyáját, különben baj lesz; de a peczér rá se hederített, hanem hiúz szemeivel más préda után nézegetett. A kárba vesztett erőteljesebb ismételt ráordítás után a kapitány arra a sajnos tapasztalatra jött, hogy hát hiába kiabál ő és szidja a peczért németül, mikor az — mint ő hitte — csak magyarul tud, ő pedig a világ minden kincseért sem tud egy szót is azon a barbár nyelven. Egyet gondolt tehát s fífikusan nadrágja zsebébe uyulván, megcsörgette aprópénzét, a minek soh' sem csaló varázshatása gyanánt egy gondolat alatt a közelben termelt a peczér s illetudóan, mint hajdani katona, várakozó állásba helyezte magát. A kapitány elővett 50 krajczárt s mialatt a peczérnek adta s ez a sorsa miatt kegyetlenül aggódo kutya szabadon bocsátatása iránt megtette a kellő intézkedéseket, hogy még egyszer és utóljára kiöntse fullánkoss mérgét a szemtelen peczérre, a miért nem tudta megkülönböztetni egy kapitány kutyáját más közönséges halandó kutyájától, a megfelelő fogaskorgatások és dühös szemforgatások kíséretében németül a következőket mondta neki: „Nesze ötven krajczar, hogy akasszanak föl a neved napján, te első osztályu Vagabund.“ — S azzal elégedetten nagyot fujt, mint a ki jól végezte dolgát. A peczér alázatosan zsebrevágta az öt kemény piczulát s mialatt az örömezzettől ugrándozó kutyát átszolgáltatta, kifogástalan német-séggel csak ennyit felelt: „Köszönöm szépen, hasonlóképpen kívánom.“ A kapitány e hallatlan szavak hallatára hirtelenében majdnem Lóth feleségének nem irigylendő sorsára jutott, mit a ravasz peczér fölhasznált s csakhamar illó olajja leve. Mikor a kapitány némileg magához tért bámulatából, a peczér már messze fogdosta a kutyákat, csak hű kutyája nézett rá hálásan az ő okos szemeivel kedélyes farkcsóválgatások közben, megköszönve veszélyes helyzetéből való gyors megszabadítását. Mit te gyen? Kapta magát, egy iszonyut káromkodott, persze németül s azzal kutyájával együtt nagy garral bement a Sillaiba — sörözni.

— **(Tábornokok fényképe.)** A főherczeglakon hadi tanácskozás végett együtt volt tábornokok és segédtsíztjeik fényképét Zelesny Károly udvari fényképész a saját konstruált nagyító gépen többszörösen megnagyította s platnotípiához praeparált papírra kopirozta. Ez a remek nagyítású kép, miőt nemcsak vidéken nem, hanem a legkiválóbb fényképészettel dicsekvő külföldön sem produkáltak, most közszemlére kitéve áll a Zelesny műterme előtt, a bejárat folyosóján, Ez a hatalmas kép különben Albrecht főherczegnek készült.

— **(A kolera.)** A Nobel-féle kőolajbányák képviselője Batumból Bécsbe érkezvén, az oroszországi állapotokról a következőket beszéli: Mikor Batumból elindult a városban még nem volt kolera. A gőzhajó, melylyel elindult, több napi viszontagságos utazás után Kerts előtt akart kikötni. E városban akkor még szintén nem fordult elő koleraeset. Körülbelül 300 méternyi távolságban a kikötőtől sárga lobogó alatt gőzbárka közeledett a hajóhoz és jelezte az utasoknak, hogy vesztegzárnak lesznek alávetve. Az utasoknak igen eredeti módon végrehajtott vizsgálatnak kellett magukat alávetniök. Minden holmijokat hordókba gyömöszölték, leöntötték karbóllal s egyetlen gümövé gyurták, őket pedig mindenestől leöntötték karbólos vízzel, melyet egy fertőtlenítő intézetben vásároltak, hol állandóan kenyeret és egyéb élelmi szereket is árusítanak el. — A nevezett képviselő a szaratovi zavargásokról is igen érdekesen szólott. Beszéli, hogy a legtöbb haláleset kórházakban fordult elő, ellenben a városban

a betegeknek csakis ötszázaleka halt meg. A kórházakban fekvő betegeknek nyolczvan százaleka csupán azért hal meg, mert a kórházakban elszomorító viszonyok uralkodnak, tele vannak szennyel és piszokkal, ugyannyira, hogy nem a fölött kell csodálkozni, hogy annyian belehalnak, hanem a fölött, hogy egyáltalában egészségesen kerül ki valaki. Ha a kórházakat szabályszerűen kezelnék, a viszonyok bizonyára javulnának és eleje vétetnék a sok zavargásnak is. Nisni-Novgorodban a kolera gyors terjedéséről szóló hírek nagy rettegést idéztek elő a városban időző idegenek körében. Igen sokan a polgárok és idegenek közül különféle ürügyek alatt elmenekültek a városból, daczára, hogy a vásár már 27-en kezdődött. Különös nyugtalan-ság vett erőt a vásári raktárbódék bérlőin, kik közül a legtöbben újra összecsomagoltak áru- és távoznak a városból, de nem kapnak hajót, mely a Volga alsó mellékére szállítaná őket. A rakodóparton ismételten zavargások fordultak elő, úgy, hogy báró Brenov kormányzó indítatva érezte magát néhány utast letartóztatni, mert azt beszéltek, hogy a kolera Nisni-Novgorodban több száz embert megölt. Aurep tanár a kormányzóval együtt bejárja Nisni-Novgorodnak mind a husz egészségügyi kerületét s biztosítja a lakosságot, hogy nem forog fönn veszély, de nem képesek meggyugtatni.

— **(Harkányban)** a fürdő vendégek száma július 27-ig 1216 személy, az átutazó vendégek száma pedig 2820 személy.

— **(A tartalékosok és pórtartalékosok)** tartoznak bár a közös hadsereghez és haditengerészethez, vagy a honvédséghez, a m. kir. honvédelmi miniszter f. é. 38723 XIV sz. a. kelt rendelete szerint, ha a védtörvény végrehajtási utasítás II része 38 §-nak 5 c. és e. pontjai alapján valamely fegyvergyakorlat alól fölmentetnek ugyanazon évi ellenőrzési szemle alól is fölmentendők.

— **(Országos tanítógyűlés Szegeden.)** Az Eötvös-alap országos tanító bizottsága a jövő hóban Szegeden országos gyűlést tart. A csongrád megyei tanítótestület az ország minden tájáról odaseregülő tanítók tiszteletére nagyobb ünnepségek rendezésére készül.

— **(Irni, olvasni nem tudó kereskedő)** czége bejegyezhető-e? Ezzel a kérdéssel foglalkozott a napokban a m. kir. Curia. A budapesti kir. kereskedelmi és váltótörvény-szék a czégbejegyzést elrendelte. A budapesti kir. ítélőtábla arra kötelezte a folyamodót, hogy czégvezetőt rendeljen ki. A m. kir. Curia az első bírósági határozatot hagyta helyben.

— **(Allami tisztviselők öröme.)** Megjött a várva várt irás a minisztériumból, hogy az allami tisztviselők fizetésemelésének rég hangoztatott ígéje testté lesz. Augusztus elseje az az örökké piros betűkkel jelzett nap a kalendáriumban, a mikor fizetésemelés első (jul-szept.) negyedévi összegét fölveszik a tisztviselők.

— **(A kereskedelemügyi államtitkári állásra)** eddig a legkomolyabb jelölt Szabó Jenő miniszteri tanácsos, ki különösen a vasuti ügyekben, mint írják, ritka szakembernek bizonyult s kinek a megboldogult Baross miniszter a legfontosabb ügyekben mindig meghalgtatta tanácsát. Alig 47 éves férfi s már is több rendjellel díszítették föl.

— **(Országos tüzoltó tanfolyam.)** A budapesti önkéntes tüzoltó testület ez év nyarán ismét tüzoltó-tanfolyamot rendez, melyben az egész országból jelentkezett egyéneket képeznek ki, hogy községükben a tüzoltás ügyét meghonosítsák. Ez idén július 31-től augusztus 21-ig tart a tanfolyam. Jelentkezni lehet a budapesti önkéntes tüzoltó testület elnökségénél. A jelentkezők közül 25-en laktanyaszerű díjtalan elszállásolásban tognak részesülni a tanfolyam tartama alatt.

— **(A reformált női ruha.)** A női jogok s női ruhák reformjának buzgó előharcosa, Walker Mary dr. a chikagói világiállítást új osztályllyal akarja gazdagítani. Egy külön teremben az általa reformált öltözékeket, különösen pedig a javított női toiletteket állítja ki. A kiállítás rendezősége a doktor asszony ajánlatát elfogadta.

— **(Innen-onnan.)** Báró Edelsheim Gyulai Lipót volt budapesti hadtestparancsnokot szélhűdés érte. Állapota javulásnak indult. Metianu aradi oláh pü-

pök mióta csak egyházmegyéjét vezeti a hivatalos hatóságokkal mindig magyar nyelven levelezett. Most azonban az oláh kérdés tárgyalása óta folytonosan oláh szövegű átiratokat küldöz szét. A főpaprak ez a tüntetésszerű eljárása nagy föltűnést keltett Arad város hivatalos köreiben. — Jászai Marit a hirneves tragikai színművésznőt, félegyházi vendégszereplése alkalmával az ottani fiatalság meghagymakosozta szeszélyeskedése miatt. — A la c z f a i u s i oláh pap Lukács László, vagyis olábul Lucaci, a notorius hazaáruló, legutóbb azt az arczátlanságot követte el, hogy úgy saját, valamint több lelkészarsa nevében durva levelet intézett Vaszari hercegprimáshoz, a meylben megbotránkosását fejezi ki azért, mert a kath. egyházfejedelem erkölcsileg és anyagilag pártolja az erdélyi magyar közművelődési egyesületet; levelét aztán a következő minősíthetetlen fenyegetéssel fejezi be a jómadár: „a kötelességünk parancsolta, hogy úgy magán uton, valamint a nyilvánosság útján is Eminenciádnak magas tudomására juttassuk ezeket, hadd tudják meg az összes magyarok, hogy a román büszke románságára, hogy sohasem fogunk asszimilálódni, hogy mint szabad és független nemzet fogunk élni, hogy a magyarok a művelt Európában velünk csupán a teljes szabadság, egyenlőség és testvériség elveinek alapján — keresztényies szellemben — élhetnek; különben előkészítik utjokat „Etelköz“ felé. Ez is csak Szapáry gróf tehetetlen belügyminisztersége alatt történhetik meg büntetlenül Magyarországon. Más nemzet kormánya már rég megtanította volna a hasonló impertinens ficzkót a becületre. — Különös halállal mult ki Giordano kapitány, a kitűnő olasz földtani tudós. Az első hír úgy szólt, hogy Vallombrosnál hegyszakadéokban találtak meg holttestét. Most azt írják, hogy mocsárban fektült, egész testén ellepve piócákkal, melyek kiszívták a verét. Ha igaz, hogy gyógyíthatlan szembaja miatt maga oltotta ki az életét, akkor ez az öngyilkosságnak eddig páratlan móda. Nagy sikkasztásnak jött nyomára a fiúmei pénzügyigazgatóság az ottani városi adóhivatalnál, mit a tettesek már 1884. év óta üznek. A pénzügyigazgatóság rögtön megindította a fegyelmi vizsgálatot az adóhivatal valamennyi tisztviselője ellen. — Vaszari Kolos hercegprimás 5000 forintot adott át a főegyházmegyei hivatalnak a szegényebb javadalmasú miséző papok közt való kiosztás végett. — A leendő trónörökös Ferencz Ferdinánd főherceg a hadgyakorlatok után hosszabb külföldi utra indul, mely alkalommal körül utazza az egész világot. Az őszszel indul el s 14 hónapig lesz távol. — 3249 színház van az Egyesült Államokban és Kanadában. Elég tekintélyes szám, ha ugyan nem tévedett a newyorki statisztikai hivatal. — Az üres zágrábi érseki székhelybe, mint beavatott horvát körökben beszéltek, Handek benzés papot, ki a hercegprimásnak jelöltje, fogják kinevezni. A hercegprimás állítólag már megnyerte a pápa beleegyezését is. — A papjaik által fölbujtogatott oláhok földultak és szethányták Vasváry Pál elcsott szabadsághősünknek mariseli siremlékét. A szétrombolt siremléket csak néhány nap előtt állította föl egy, a gyulai havasokra kirándult kolozsvári társaság azon a helyen, a hol Vasváry elesett. — Nisni Novgorod kormánzója, Baranov erőlesen intézte el az ott is megindult kolera-lázadást. Kitajev polgárt, a ki az elevenen eltemetett kolerásokról költött mesét Nisni-Novgorodban is terjeszteni kezdte, elfogatta és maga elé vezette, aztán arra ítélte, hogy egy hónapig betegápoló lesz az ottani kolera-kórházban, hadd figyelje meg a kolera-betegeket és különösen vigyázzon arra, hogy elevenen senkit se temessenek el.

CSARNOK.

A fehér arcú asszony.

Irta: Bogáthy Medárd.

A végtárgyalások befejezést nyertek. A vádlottakat vagy fölmentették vagy elítélték. Az utóbbi osztályba tartozókat az örök elvezették megérdemelt helyükre, a fölmentettek pedig élénk örömmel távoztak a nekik oly fájdalmas emlékeztető helyről. A karzati közönség, mely oly

sóvaran várt egy-egy nagyobb szabásu, szeuzá-cziós fordulatokban bővelkedő, botrányos bűnpört, vagy családi tragédiát, a kapott apró-cseprő, közönséges, szóra alig méltó büntettekért várakozásában ki nem elégitve, reményében csalódottan, ideges boszankodással húzódott a tágas nagy ajtó felé. A törvényszék tagjai fölálltak régóta elfoglalt helyeikről, a kéj bizonyos nemével. Négy órai folytonos ülés és feszült figyelem megviseli az aczél idegeket is. A jegyző összehajtotta az iratokat és a hóna alá csapta. A szolgálk izgatottan lesték a lassu készülődéseket. Szerettek volna már otthon lenni családai körében. Az a sok álldogálás is megviseli ám az idegeket.

A városi templom tornyán tűni kezdte a tizenkettőt. De alig ütött el nyolczat, a tanuk szobájába vezető ajtó nagy robajjal kinyílt. A jelenlévők egyszerre oda néztek.

Egy nő rontott be a tárgyalási terembe.

Sugár természetű a legutolsó divat szerinti öltözék fedte. Arcza föltűnően fehér, a haja korom fekete volt. Szemeiből a kétségbeesés izzó tüze szikrázott. Szép piros ajkait lázasan harapdálta. Melle erősen zihált; lélegzete rövid tartamu volt. Látszott, hogy nagyon föl van indulva.

A karzati közönség egy örvendetes moraj kíséretében, mely azt jelentette, hogy itt lesz valami, nem jöttünk hiába, előbbi helyére tért vissza s visszafojtott lélegzettel türelmetlenül leste a történendőket.

A törvényszék tagjai bámultan néztek össze.

Ilyen eset még sohasem történt, hogy a végtárgyalások után egy szép uri nő rontson be a tárgyalási terembe, ki sem tanu, sem vádló, sem vádlott.

A nő rendkívüli megjelenése s normális állapotban nem lévő viselkedése fölköltötte érdeklődésüket s inkább kíváncsiságuk kielégítése, sem mint hivatalos kötelességük teljesítése miatt maradtak vissza az emelvényen.

A jegyző boszusan csapta az aktákat az asztalra! Hát már soha sem lehet, legalább egy időre hátat fordítani Themis barlangjának?!

Fiatal ember volt, nem csodálható zugalódása.

Azok a vén bírák pedig nagyon pedánsak, mintha ők soh'sem lettek volna fiatal emberek.

A szép nő egyenesen a zöld asztal elé rohant s ott megállott.

Minden szem rajta függött!

Néhány pillanatra egy szót sem szólt, csak erősen lihegett, a mi arra engedett következtetni, hogy futva jött idáig s talán messziről.

— Vajjon ki lehet e nő? s mit akar? — suttogták maguk közt a karzaton lévők, kiknek többsége a város hölgyeiből került ki.

A törvényszéki elnök épen kérdeni akarta e szokatlan visélet s különös megjelenés okát, midőn a szép asszony megszólalt:

— Halált kérek a bűnös fejemre!

Az elnök erősen megnézte a nőt, vajjon nem fedezhetne-e föl rajta valamely jelet, a miből az örültséget állapíthatná meg, mert hiszen nem lehet más, mint örült az, ki a bírák elé ezekkel a szavakkal állit be: „Halált kérek a bűnös fejemre!“

A nő nem örült, hanem nagyon föl volt indulva. Tekintetében, mely kétségbeesést mutatott, az örültség különös kifejezésére nem talált.

Leült tehát helyére s hallgatta a nőt. A bírák hasonlóképen cselekedtek. Csapán a jegyző fordított hátat, őt nem érdekelt a szép asszony vallomása, volt neki odahaza szebb asszonya.

Miután az elnök nem felelt a szép asszony sajátságos kérelmére, sőt vizsgálat tárgyává tette őt, a szép asszony megismételte kérelmét a kétségbeesés erősebb hangján, mint az imént s térdre borult a zöld asztal előtt.

— Halált kérek a bűnös fejemre!

Ujra csönd!

A szép asszony fölugrott térdelő helyzetéből s szembe állva az elnökkel beszélni kezdett.

— Látom, hogy a tekintetes kir. törvényszék nem érti kérelmemet, mert hisz én ott kezdtem, a hol tulajdonképen végezni kellett volna. Elmondom tehát az előzményeket úgy, amint történtek, legjobb tudomásom s az igazság szerint. Isten engem úgy segítjen és a boldogságos szűz Mária.

Az utóbbi szavaknál esküre emelte föl jobb kezének két ujját. Majd így folytatta:

— Szegény, árva leány voltam, midőn férjemnek egyik rokonomnál, ki könyörtülettől tartott magánál, s hol ő, mint a ház közszeretben álló vendége, gyakran megfordult, megtetszettem. Mint később gyakran mondá, rokonszenves fehér arczom tette őt rabommá, melynek nézésébe oly igen szeretett elmerülni.

Boldog voltam, midőn neje lettem, nem azért, mintha talán szerelmes lettem volna belé, hanem kizárólag azért, mivel megszabadulva rokonaim sokat hánytorgatott jóságától, a magam úrnője lehettem. Nagy szerencse volt ez rám nézve, csak hogy nem tudtam megbecsülni.

Tapasztalatlan ésszel a világ ismeretének hiányában azt hittem, miután az idősebb asszonyoktól gyakran hallottam, hogy lehet a nő neje férjének szerelem nélkül is.

Borzasztóan csalódtam.

Hisz ez oly lehetetlenség, mintha valaki azt kívánná a virágzásnak még nem indult rózsától, hogy viragozzék azonnal, mert most itt az ideje, alkalmas az idő, szépen kifejlődhetik.

Hát lehetséges ez?

A rózsza akkor virágzik, mikor megérett rá, a lány akkor mehet csak férjhez önvesszéje nélkül, mikor a szerelem virága kinyílt szívében.

Jaj annak, a ki másként cselekszik!

Én másként cselekedtem. Nem szerettem férjemet szerelemmel, de becsültem, mivel talpig becsületes, jó ember volt, ki a sóhajtásomat is kitalálta és teljesítette.

Azt hittem, hogy a becsülés elég a házassághoz.

Hazudott, a ki nekem azt mondta. A becsülés valódi értéke, a szerelem társasága nélkül, egyenlő a semmivel a gyakorlati házasság életben. A becsülés alapja az észben gyökerezik. Azt becsülhetjük csak, kinek helyes és jó tettei agyunk világításában fényesen tündökölnék s kivívják, úgyszólván kiereszszakolják önmaguk számára az elismerést. A házassághoz pedig nem ez kell csupán, hanem a szív vonzalma, a mi állandó egyetértésre, közös öröme, közös bűra, közös sirásra s ha a körülmények úgy hozzák magukkal, szó nélküli közös nélkülözésre bírja a házasság feleket a változatos élet minden viszonytagsága közt. Ez kell a házassághoz föltétlenül. E nélkül a házasság nem házasság, hanem pokol, s akik megkötötték, kegyetlenül bűnhődnek végzetes könnyelműségükért.

Egy darabig csak meg voltam békességben. Az új cím hizelgően hangzott fülemnek, a fölszabadulás a rokoni gyámság alól, rég óhajtott vágyam lévén, boldogsággal töltött el. Tisztelet, becsülés vett körül, mint férjem nejét. Rövid idő alatt elbizakodott lettem a sok kitüntetés közepette.

Ne hizelegjetelek soha a nőnek, mert mérgezik az életét.

Házunkat gyakran látogatták vendégek, kik férjem ismerettségét s rokonságát képezték. Szerencsétlenségemre ezek közt néhány könnyelmű gondolkozású fiatal nő volt, kik a házasság élet anyagi kellemeit igen szép összhangzásba tudták hozni a házasságon kívüli szerelem gyö-

nyöreivel. Belső barátságot kötöttem ezekkel. A rosza nagy volt a hajlandóságom. Mohón szívtem lelkembe az elveket, a mikben ezek a derék hölgyek kifogyhatatlanul bővelkedtek.

Ráléptem a bűn útjára.

Vendégeink sorában volt egy fiatal ember, ki szerelmi vallomásaival nem szűnt meg üldözni.

Meghallgattam, előbb unalomból, később kíváncsiságból, aztán érdeklődésből, s végül szükségből.

Órúltan belé szerettem.

Nem untatom a tekintetes kir. törvényszéket azzal a régi történettel, mely minden szerelmesnél ugyanaz. A tényeket mondom el csupán.

Nem tudtunk egymás nélkül élni s elhatároztuk, hogy megszökünk.

Férjem semmit sem tudott. Sejtelve sem volt bűnösülről. Kedvesem jó barátja volt s a társadalmi életben kifogástalan gentleman, távolról sem gondolt a gyanakvásra.

Pokoli gyönyört adó ötletem támadt. Esküvőnk első évfordulóján szökünk meg.

Férjemmel szerelmem kezdete óta egyáltalán nem törődtem s lassan-lassan szerelmem növekedtével párhuzamosan meggyűlöltem. A rendes lélektani processus. Ez is ugyanaz hasonló esetekben.

Az esküvőnk évfordulóját megelőző estén a kertben találkoztam kedvesemmel s megállapítottuk a másnapi távozás részleteit.

Hátunk mögött férjem kihallgatott.

Kedvesemmel szemben nyilvánosan tanúsított viseletem olyan modoru volt, hogy a kételynek többé helye nem lehetett. Vigyázatlanok voltunk. De hát épen ez jellemző tulajdonsága a bűnnek. Figyelmeztették rá férjemet. Meglesett bennünket.

Egy szót sem szólt, hanem csak nézett és hallgatott bennünket.

Milyen nézés volt az!

Kedvesem vette őt észre először s azt mondta neki, hogy rendelkezésére áll s kész vérével lemosni a becsületén ejtett foltot.

— Nem uram. — szólalt meg férjem. — Ezt nem fogjuk tenni. Én a jelen esetben nem önt hibáztatom, hanem egyedül a nőmet. Ön csak azt tette, amit hasonló esetben minden modern férfi megtett volna. A hibás ő, mert megszegte a nekem tett esküjét.

Mintha a menykő zúzott volna össze, úgy éreztem magam. Hisz én arról, hogy a férjemnek esküt tettem le az oltár előtt, teljesen megfeledkeztem. A gondolatok megzavarodtak elmémben.

Férjem kiutasította kedvesemet, s engem bevezetett a szobába. Nem kiabált, nem lármázott, nem fenyegetett, mint a modern férjek szoktak ilyenkor, hanem nyugodt, rendkívül nyugodt volt. S ez volt az, ami engem teljesen kiforgatott egyéniségemből.

Nem mertem ránézni, önkéntlenül a földre sötöttem szememet.

Kis szünet mulva így szólott hozzám:

— Becsületes nőnek tartottalak, s hittem szerelmedben: azért vettelek nőül. Borzasztóan csalódtam. Te nem szeretted engem, mikor nőül jöttél hozzám s mégis oda mertél állani az Isten oltára elé, hol hamisan esküdtél meg, hogy hozzám örökre hű maradsz s el nem hagysz. A hamis eskűnek csak természetes következménye volt hűtlenséged. El akartál hagyni kedvesemmel. Főlöleges. Ezt a szégyent nem érdemeltem meg tőled, én, aki úrnővé tettelek s helyet biztosítottam neked a társadalomban. A jót te rosszal fizetted vissza. A te dolgod. Hanem így nem élhetünk tovább. A törvényes elválás haszontalan dolog. Az esküt fölbontani nem lehet. A törvényes elválást csak egymás hibái iránt való elnézésből találták föl az emberek. S ha az eskü

föl nem bontható, hiába mondja ki a bíró az elválást, a házasság természetjogilag megmarad a felek haláláig. Én nem alkudozom sem a bíróval, sem a természettel, sem a lelkiismeretemmel. Gyalázatos tettet után nem volna szabad téged szeretnom és ime, nem tagadhatom meg magamat. Szeretlek! S mert szeretlek s te nem vagy többé érdemes arra, mint becsületes ember, nézd, mit teszek. — Ezzel elővette oldalzsebéből pisztolyát s szíven lötte magát. — Egy vérsugár tört föl szívéből, mikor hozzá lehajoltam, egy csepp az arczomat érte... itt van most is, nézzék s égeti a lelkemet. Nemes vére elfolyt miattam a férfinak, a kinek halálát okoztam és nekem nincs maradásom többé az életben. A kedvesemmel többé nem találkozhatom. Férjem vére van köztünk s az arczomon. Nagyot vétettem, nagy bűnt követtem el. Nincs métség, nincs irgalom számomra. Halált kérek bűnös fejemre! Itéljen el a törvényszék. Szabadítson meg tenger kinomtól.

— Asszonyom — szólalt meg az elnök — bár emberileg ön az okozója szerencsétlen férje halálának, a törvény nem ítélheti el.

— Hogyan? — válaszolá a szép nő. — Férjem miattam megöli magát és a törvény engem nem ítél el? Akkor nincs igazság a földön.

És megfordulva kirohant az ajtón, melyen bejött. Az utcára ért s vadul megindult egy irányban, szüntelen azt kiabálva: „Halált kérek a bűnös fejemre!” A járőkelők félre állottak utjából s szánakozva néztek utána. Senkije sem volt, a ki haza vezette volna. A hűtlen asszonynak senkije sincs, még az Isten is elhagyja.

A város szélén folydogált a zavaros Tisza, egy ponton nagyon magas volta partja s nagyon mély a medre.

A szép asszony arra a pontra ért. Nem vette észre, hogy a Tiszához ért. Azt hitte, út van arra is.

A magas partról beleesett a mély vízbe, mikor azt mondta: „Halált kérek a bűnös fejemre!”

A víz könyörtületesebb volt, mint az emberek.

KÖZGAZDASÁG.

— A pécsi sertéshizlaldában folyó hó 28-án a sertés állomány: 477 drb. kövér, 2200 drb. félkövér 934 drb. sovány, 147 drb. stüldő sertés. Árak: kövér válogatott minőség szerint 43—46 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; stüldők 34—36 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 5 frt — kr. m. m., Árpa 6 frt — kr. m. m. Darálás 60 kr. m. m.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Vidéki szülők figyelmébe!

Egy esetleg két tanuló olesó és jó elátást és lakást kaphat. Pécsen, Papnövelde-utca 37. sz. Ugyan e kényelmes és családnek

alkalmas ház

előnyös feltételek mellett szabad kézből eladó. Bővebbet megtudhatni az ott lakó tulajdonosnál.

Egy jó házból való fiu

tanonczul

azonnal felvétetik Walla Ferencz órás üzletében Pécsen, (budai) főutca 4. sz.

Pécsett, Kálvária-utca 81. sz. a. ujonnan épült, 3 szoba és mellékelyiségekkel álló

h á z

szabad kézből eladó. Értekezhetni az ott lakó tulajdonossal.

421

b. v. 1892 sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszék 6,292. v. számú végzése által, pécs-baranyai központi Takarékpénztár végrehajtató javára Weber Antal hidori lakós ellen 120 frt tőke ennek 1891. évi okt. hó 5. napjától számítandó 6% kamatai es eddig összesen 51 frt 7 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírónilag lefoglalt és 325 frtra becsült két szürke kancazó, vas teng. kocsi, és vörös színű fejős tehénből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 2979./1892. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis **Hidorban alperes lakásán** leendő eszközlésére **1892. évi augusztus hó 2-ik napjának délelőtt 1/2 10 órája** határidőül kitűzték s ehhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Megjegyeztetik miszerint alperes által időközben lefizetett, 55 frt a végkielégítéskor beszámíttatni fog.

Kelt Pécsvaradon 1892-ik évi július hó 19. napján.

Gyimóthy János

kir. bírósági végrehajtó.

Daruvári ásványfürdő,

a cs. k. szab. déli vaspálya állomáshelye, a kontinens legmelegebb vastartalmu forrása (a római Thermae Jasoroensis), bebizonyult gyógyhatásu üdülő **női betegségek, vészesegénység, köszvény, csúz és idegbajok** ellen.

Pompás fekvésű, délnek enyhe hegyi éghajlattal, kiterjedt **parkkal, sétányokkal** és körülveve hegyi erdővel.

Fürdői zenekar, könyvtár, multságok

és **kirándulások, posta- és sürgöny-hivatal**, közigazgatósági és törvénykezési hatóság. Kényelmesen berendezett

fürdők és lakások

a legolcsóbb szabott árak mellett. Prospektust kívánatra ingyen küld

a Tüköry-féle daruvári, siraci és uljaniki uradalmak

fürdő-igazgatósága.

10138. sz.

p. 1892.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint urbéri bíróság közhírré teszi, hogy a vasuti 135. sz. betétben I. alatti 1—8 rendszám alatt **Vasas községének** urbéri birtokosait illető

közös legelőnek

egyénekenkénti felosztása tárgyában a feloszthatóság kérdésére nézve a nyomozásnak a helyszínén leendő eszközlésére határnapul **1892-ik évi augusztus hó 7-ik napjának délutáni 2 1/2 óráját** tűzte ki, a mikorra a fenti közös legelőre jogosultakat oly hozzáadással idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyenkénti idézés vagy értesítés elvárása nélkül érdekük képviselőtől gondoskodjanak.

Pécsett, a kir. törvényszék mint urbéri bíróságnak 1892. évi július hó 22-ik napján tartott üléséből.

Lukrits István

elnökhelyettes.

Kelemen

jegyző.

TAIZS JÓZSEF Pécsett,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papírmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatványraktárából

papi, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobózkban, író tollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérnemű jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Pécsett, Ferencziék-utca 48. számú házban a volt Ollé István

ügyvédi irodája

berendezéssel együtt, valamint

egy butorozott szoba

bérbe adandó.

Értekezhetni ott a házban.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

418. szám

b. v. 1892.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. é. LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsáradi kir. járásbiróság 2212. p. számú végzése által Jálai István palli lakos végrehajtató javára, Szorg Lőrincz faz. bodai lakos ellen 130 frt tőke, ennek 1886. év ápril hó 2. napjától számítandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 48 frt 63 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 325 trtra, becsült setét pej herélt, és sárga kancaza ló, lószerszám, vas teng. kocsi, sötétvörös fejős tehén, és vörös szőrű 1½ éves fehér homloku üszöböl álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 2901./1492. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Faz. bodán alperes lakásán leendő eszközzésére 1892. év augusztus hó 4-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kintzetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsváradon 1892. évi július hó 21. napján.

Gyimóthy János
kir. bir. végrehajtó.

Bérbeadási hirdetmény.

Pellérd község előjárósága által ezennel közhírré tétetik, hogy a község tulajdonát képező

korcsmaház, mészárszék melléképületeivel

s az ehhez tartozó 367 □ öl nagyságu konyhakertel f. é augusztus hó 21-én délután 3 órakor Pellérden a körjegyzői irodában 3 évre — 1893 évi január hó 1-jétől 1895 december hó 31-ig — nyilvános árverésen lesz bérbeadva. —

Az árverési föltételek Pellérden a körjegyzői irodában a hivatalos órák alatt mindenkor betekintheők. —

Pellérden 1892 július 25-én.

Kálmándy József

körjegyző.

Ita Ferencz

biró

409. sz.
árv. 1892.

Mohácsi járás főszolgabirájától.

Árverési hirdetmény.

Alolírott t. főszolgabiró közhírré teszi, hogy Baranya vármegye árvaszékének f. évi 11968./II. 1892. számú határozata folytán a lancesuki 73. sz. tjkvben A — 1—24. szám alatt felvett

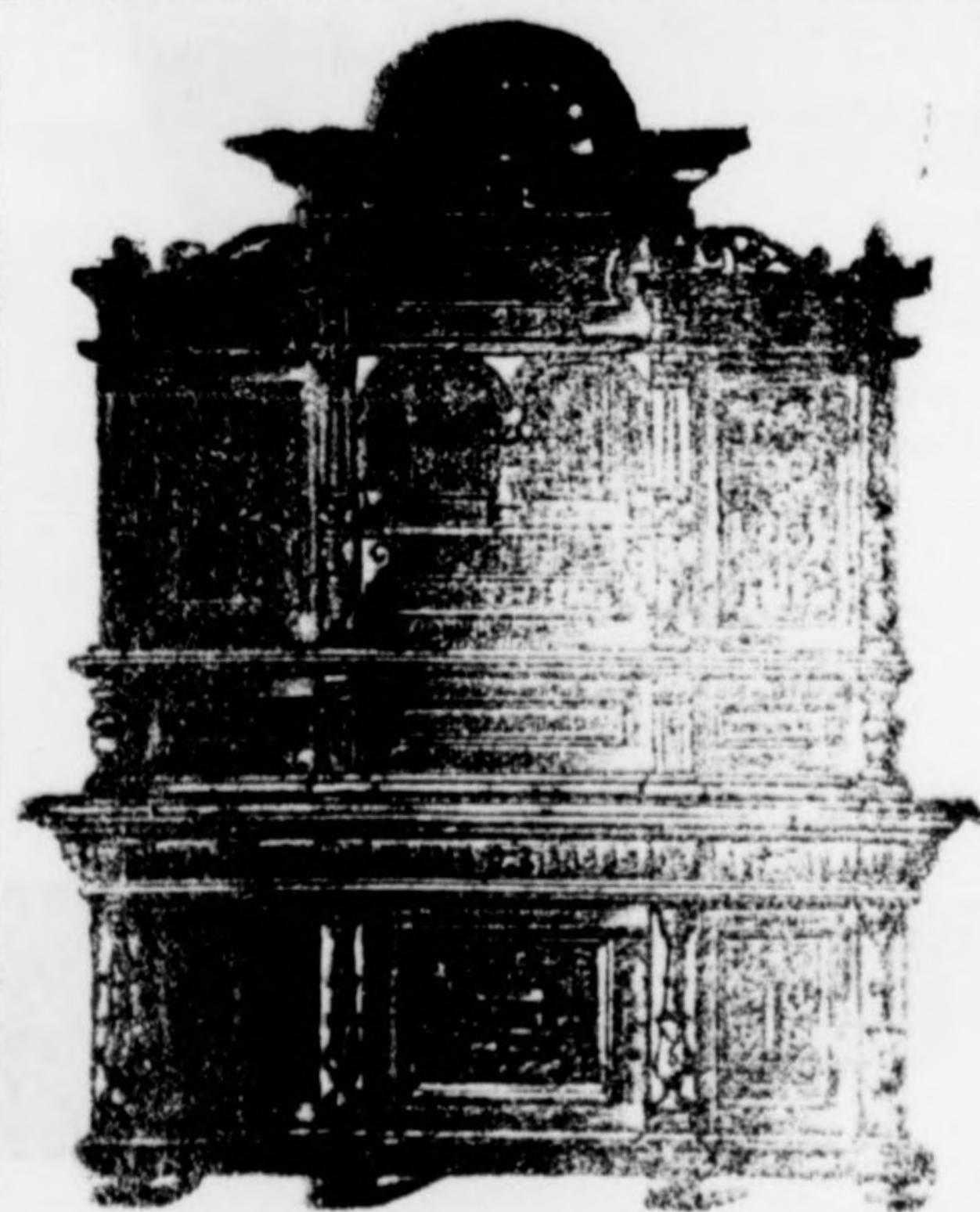
34. sz. ház $\frac{2}{4}$ kültelek s az ahhoz tartozó legelő illetményből

kkoru Fritsch Konrad kkoru Fritsch Ádám és kkoru Fritsch Antal tulajdonát képező $\frac{3}{8}$ -ad rész 1892. évi augusztus hó 13-án d. u. 3 órakor Lancesuk község házánál megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladatni:

1. A kikiáltási ár 1575 frt melyen alul az ingatlan eladatni nem fog.
2. Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át, vagyis 157 frt 50 krt készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött árverező kezéhez bánatpénz fejében letenni.
3. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig: az elsőt az árverés napjától számított egy hónap alatt, a másikat ugyanattól a naptól számított 2 hónap alatt, a harmadikat vagyis az utolsó részletet ugyanattól a naptól számított 7% kamatokkal együtt három hó alatt a megyei összesített gyámpenzárba befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.
4. Az árverési átíratási és százalékköltségeket vevő viseli.
5. Vevő a megvett ingatlan birtokába az árverés jogerőre emelkedése után lép, s ez időtől fogva huzza hasznát és viseli terheit.
6. Az elárverezendő ingatlanokra C. 2. alatt özv. Fritsch Jánosné szül. Friedrich Terézia javára előjegyzett szolgalmi jogot vevő túrni és kiszolgáltatni tartozik.
7. Vevő a megvett ingatlant az árverés jogerőre emelkedése, a vételár és kamatainak teljes lefizetése után szerződésileg irathatja nevére.
8. Ha vevő az árverési feltételeket bármely okból be nem tartaná, a bánatpénznek elvesztése mellett veszélyére és költségére új árverés fog elrendeltetni és a mennyiben ezen újabb árverés alkalmával az ingatlanok becsáron alul adatnának el, a különbözetet megtéríteni tartozik.

Mohács, 1892. július 24-én.

Jeszenszky Gyula,
tb. főszolgabiró.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziék-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.